

Herinnering aan

WIM MEEUSSEN

echtgenoot van
Tilly Meeussen-Rossen

Geboren op 2 juli 1941 te Biesselt, Mook
Overleden op 17 oktober 2024 te Nijmegen

Levensverhaal Wim Meeussen

Opgeschreven door Wim...

Ik ben in de oorlog geboren op 2 juli 1941 in een tijd dat onze ouders veel moesten meemaken, zoals het gemis van dochter Berteke en zoon Gerard die beiden in de oorlog overleden. Na terugkeer van de evacuatie Albertine in Nijmegen was ons hele Zwaantje tot de grond toe afgebrand. Aangestoken door de Duitsers. Ik groeide op in een gezin waar hard gewerkt moest worden om de oorlogsjaren te boven te komen. Herinneringen aan de lagere school bestaan vooral uit de dagelijkse voettocht op de klompen naar het schoolgebouw bij het viaduct in Mook met de jongens van Willems, Hopman en Marinus Piepenbrock als trouwe metgezellen. Ook het tragisch ongeluk in de zandkuil onder aan de berg waar mijn oom en een verkenners onder het zand bedolven werden, op de dag van mijn eerste H. Communie, 8 mei 1948. Toen er een einde kwam aan de lagere school moest er een richting gekozen worden. Thuis hadden we een cafébedrijf en wat landbouw en Jan zat al op de Ambachtsschool en Hendrik in het cafébedrijf, dus ik moest maar boer worden zei mijn vader. Na verloop van tijd, veranderde vader van gedachte en hij zei dat ik toch beter metselaar moest worden. De 2 jaren Ambachtsschool vlogen voorbij en aan werk was geen gebrek, want Holland zat nog vol in de opbouwfase van de oorlog '40-'45.

Mijn eerste werkgever was Aannemersbedrijf Driessen Bögels met werkweken van 50 uur voor f 21,50 in de week. Terwijl het koeien melken thuis gewoon doorging, want ik was de enige van de broers die dat geleerd had. Dit was op zich niet zo erg, maar de koeien liepen in Mooks 'Broek' terwijl het Mooks kanaal nog niet gegraven was en na het melken moest ik om half 8 weer op

de steiger staan. Inmiddels was ik ook lid van de Drumband van het Gilde wat in 1949 is heropgericht en waar ik in 1954 lid van ben geworden. Ook ben ik nog lid geweest van de Panter Patrouille van Don Bosco en heb het allereerste kamp in Afferden meegemaakt, waar we ook een beetje leerden koken: rijst met helaas te weinig water zodat hij zo stijf werd dat je hem moest snijden.

In 1960 kwam de militaire dienstplicht en zat ik 21 maanden in Amersfoort op de Willem III Kazerne, daarna in 't Harde en de laatste 8 maanden op de Hohne Bergen Belsen in Duitsland, waar ik slechts 4 keer met verlof ben geweest. Maar ook de hormonen bleven niet stilstaan evenals het dorpsgebeuren, zoals de Mookse Kermis bij cafeetje 'de Lindeboom'. Op een doodgewone zondag, al fietsende met Piet Martens, kwamen we de lieftallige tweeling Tilly en Elly Rossen tegen en alles ging zo snel dat de 6 jaren verkering om vlogen. Deze mooie jaren wil ik graag voor mezelf houden. Eén ding moet me wel nog van 't hart: samen slapen in verkeringstijd was uit den boze. De 'boze' Elly had Piet Martens al snel ingeruild voor Hagenees Ton van Velthoven, waarmee ze in Vianen ging wonen. In 1965 trouwde ik met Tilly en zo kregen de zussen na jaren samen, ieder hun eigen leven. Tilly en ik waren bevoorrecht om op een stuk grond, van ons thuis gekregen, een huisje te bouwen. En ons leven werd daarna verrijkt met drie gezonde jongens: Eric, Gerald en William. Alle drie trouwden ze met Pauline, Elsje en Gaby waarna de acht kleinkinderen Anne, Tom, Sem, Rianne, Gerco, Famke, Noor en Cato vanzelf kwamen.

Terug uit militaire dienst ben ik in 1962 gestart bij Bart Roelofs, waarbij ik veel werk verrichtte bij de Bond van Bouwnijverheid waar ik later ook voorzitter van werd. In 1967 werd ik gevraagd om namens de Biesselt plaats te nemen in het kerkbestuur bij Pastoor Thijssen wat ik tot 1980 heb gedaan. Datzelfde jaar – in 1967 - werd oudste zoon Eric geboren en bouwden Tilly en ik onze eerste bungalow genaamd 't Schutttertje. In 1969 werd zoon Gerald geboren (vernoemd naar mijn overleden broertje Gerard) en bouwden we de tweede bungalow. In datzelfde jaar heb ik de Wijkraad de Biesselt opgericht, die anno 2024 nog bestaat. In 1972 werd 3^e zoon William geboren en bouwden we de garage. Inmiddels was ik ook in het bestuur van het Gilde terechtgekomen. Hier heb ik door de jaren heen de rollen penningmeester, secretaris en voorzitter vervuld waarbij ik de opdracht kreeg om het oude Gilde boek (wat in de Pastorie gevonden was) te laten restaureren m.b.v. archivaris Huub Spruit. Van '65 tot '69 heb ik als onderhoudsman bij de Vexma gewerkt waar ik alle voorkomende werkzaamheden deed zoals gewelven van de asfaltketels in metselen met vuurvaste specie.

In 1968 was ik Prins carnaval bij de Heikneuters, waar ik geweldig van heb genoten! In 1969 kreeg ik rugklachten en werd ik geadviseerd te stoppen met bouwwerk. Na een medische keuring kreeg ik de kans een nieuw beroep te leren en de keuze viel op de kokopleiding in Groningen. Ik ging van zondagavond tot vrijdagavond naar school en leerde koken, broodbakken, vleeskenmerken en volgde ook de dieetopleiding.

Na de kokopleiding begon ik in 1970 bij Restaurant American op Plein 1944 in Nijmegen waar we 's middags 200 à 250 maaltijden verstrekten en waar ik met plezier werkte. Inmiddels kwam broer Hendrik vragen of ik bij 't Zwaantje kwam werken, want hij wilde naast het cafédeel een eigen keuken starten. Er kwamen steeds meer aanvragen voor feestjes en de kamers werden gevuld met pensiongasten die konden blijven eten. De nieuwe formule liep als een tierelier en ik versleet meer tijd bij 't Zwaantje dan thuis bij het gezin, tot Tilly er een stokje voor stak: of ander werk zoeken of Tilly dacht iets over 'andere dingen'. Ik solliciteerde bij bejaardenhuis St. Jozef in Wijchen waar ik als kok de taken van de vertrekkende zusters mocht overnemen. Ik voelde me als een vis in het water en rolde in de menucommissie, in de personeelsvereniging en deed mee aan toneel en St. Nicolaas. Ervaring als Sinterklaas had ik overigens al, ik heb zo'n 15 jaar Sinterklaas gespeeld tijdens huisbezoeken, verenigingen en bij 't Zwaantje.

In 1980 wilden Hendrik en Marie 't Zwaantje uitbreiden en vroegen mij om terug te komen onder nieuwe voorwaarden; om de 14 dagen een weekend vrij en meer geregelde werktijden. Ik had het heel goed naar mijn zin in Wijchen, maar mijn hart zat toch bij mijn ouderlijk huis. In 1989 opende 't Zwaantje een hele nieuwe vleugel, waar ik nog 'n vinger in de pap heb gehad met de bouw van de kelder, een extra zaaltje met vele mogelijkheden. Het liep als een trein, maar toen de bouw ten einde liep en Hendrik en Marie nieuw meubilair hadden uitgezocht, kreeg Hendrik 's avonds een infarct. De opening werd uitgesteld, maar Hendrik keerde niet meer terug in het bedrijf. Richard werd uit de militaire dienst gehaald, waarna we een aantal jaar samen 't Zwaantje draaiden. Omdat Richard een echte horeca opleiding had gevolgd, heb ik in 1992 afscheid genomen en besloot ik om zelfstandig ondernemer te worden.

In datzelfde jaar startten we met de bouw van 19 bungalows aan de Witteweg in Plasmolen. Op Schuttersoord had ik in eigen beheer inmiddels nog 2 woningen erbij gebouwd, maar de stap van 19 nieuwe bungalows

erbij durfden we niet te zetten. We kochten er zelf 2 en de rest werd verkocht aan eigenaren, waar wij de woning voor verhuurden. Ondanks de overstroming in 1993, verliep dit in het begin goed, maar de groep mensen die op het park ging wonen i.p.v. verhuren, werd groter waardoor de situatie veranderde.

In 1997 kwam de boerderij van familie van der Laan te koop met hierop 20 bouwkvavels. William en Gaby hadden er veel zin in en Tilly en ik zeiden; "We willen het wel kopen, maar dan zonder inbreng van derden". In oktober 1997 werd de koop gesloten en op 1 mei 1999 werd bungalowpark Molendal feestelijk geopend. In die jaren heb ik ook nog jarenlang in het bestuur gezeten van VVV Plasmolen-Mook om het toerisme op de kaart te zetten. In 2002 namen William en Gaby bungalowpark Molendal over van Tilly en mij en in mei jl. vierden ze alweer het 25-jarig bestaan van het park.

In 2014 had ik mijn laatste bouwproject: samen met Richard Meeussen, Hentje Thijssen en vele vrijwilligers bouwden we de Boskapel. In datzelfde jaar ontving ik de Gemeentelijke Speld van Verdienste en in 2017 ontving ik zelfs een Lintje voor mijn vele vrijwilligerswerk. Daarnaast ben ik 120 keer bloeddonor geweest voor Sanquin en in 2024 werd stilgestaan bij mijn 70-jarig lidmaatschap van het Gilde.

Mijn werkzaamheden heb ik met liefde en plezier gedaan zowel in voor- en tegenspoed met geweldige medewerking van Tilly, die mij mijn hele leven heeft ondersteund en ook vaak de stuwende kracht was in ons leven. Nooit was haar iets teveel of het nou kinderkeertjes maken was of het opperen als we aan het bouwen waren; de stenen stonden altijd klaar. Mam was altijd thuis voor onze kinderen, behalve op zondags als ze mij hielp bij 't Zwaantje. Tot slot nog de familie Meeussen, waar ik toe behoort; deze familie wordt gekenmerkt door een sterk gevoel van hechtheid en loyaliteit, wat zorgt voor geborgenheid en veiligheid in goede en slechte tijden.

Hartelijk dank voor uw belangstelling en steun, dit heeft ons goed gedaan.

Tilly, kinderen en kleinkinderen